

30.1.2015

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Θέμα: Αναφορά 1902/2013, του Paul Mangen, λουξεμβουργιανής ιθαγένειας, σχετικά με την ακύρωση ασφαλιστηρίου συμβολαίου υγείας για κάλυψη νοσοκομειακών δαπανών σε περίπτωση μετακόμισης σε άλλο κράτος μέλος

1. Περίληψη της αναφοράς

Ο αναφέρων γεννήθηκε το 1952 και εργάζεται στο Βέλγιο. Το 1983 υπέγραψε ασφαλιστήριο συμβόλαιο για την κάλυψη δαπανών νοσοκομειακής περίθαλψης που δεν καλύπτονται από το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του Βελγίου. Ο αναφέρων εξακολουθεί να καταβάλλει ασφάλιστρα για το συγκεκριμένο συμβόλαιο. Καθώς πλησιάζει σε ηλικία συνταξιοδότησης, ο αναφέρων έχει σκοπό να μετακομίσει στη Γαλλία ή στο Λουξεμβούργο για οικογενειακούς λόγους. Η ασφαλιστική εταιρεία τον ενημέρωσε ότι, εάν αποφασίσει να μετακομίσει στο «εξωτερικό», ακόμη και εάν πρόκειται για κάποιο άλλο κράτος μέλος, το συμβολαίο του απλώς θα ακυρωθεί και ο αναφέρων θα χρειαστεί να συνάψει νέο ασφαλιστήριο συμβόλαιο. Εάν ο αναφέρων επιθυμεί να υπογράψει παρόμοιο ασφαλιστήριο συμβόλαιο, τα ετήσια ασφάλιστρα που θα χρειαστεί να καταβάλει θα είναι τριπλάσια ή και τετραπλάσια αυτών που πληρώνει τώρα. Ο αναφέρων θεωρεί ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η ασφαλιστική εταιρεία συνιστούν σημαντικό εμπόδιο στο δικαίωμα των πολιτών να μετακινούνται ελεύθερα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Παραδεκτό

Χαρακτηρίστηκε παραδεκτή στις 17 Ιουλίου 2014. Η Επιτροπή κλήθηκε να παράσχει πληροφορίες (άρθρο 216 παράγραφος 6 του Κανονισμού).

3. Απάντηση της Επιτροπής, που ελήφθη στις 30 Ιανουαρίου 2015

Η ιδιωτική ασφάλιση νοσοκομειακής περίθαλψης είναι ένας ειδικός τύπος της

συμπληρωματικής ασφάλισης υγείας για τις οικονομικές συνέπειες της εισαγωγής στο νοσοκομείο. Επιστρέφει τα έξοδα μετά τις πληρωμές από το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Το πεδίο εφαρμογής της κάλυψης που προσφέρουν τα εν λόγω ασφαλιστήρια συμβόλαια, ως εκ τούτου, συνδέονται άμεσα με το πεδίο εφαρμογής των παροχών που εξασφαλίζει το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Η ιδιωτική ασφάλιση νοσηλείας καλύπτεται από τις οδηγίες για την Ασφάλιση πλην Ζωής.¹ Οι οδηγίες βασίζονται στην αρχή της θέσης των ασφαλιστικών κινδύνων, πράγμα που σημαίνει ότι μια ασφαλιστική εταιρεία μπορεί να ασφαλίσει κινδύνους σε ένα κράτος μέλος όπου ο δεδομένος ασφαλισμένος έχει τη συνήθη διαμονή του και όπου η ασφαλιστική εταιρεία είναι επίσημα εγκεκριμένη ή ενεργός στο πλαίσιο των κανόνων σχετικά με το δικαίωμα εγκαταστάσεως και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Οι οδηγίες δεν υποχρεώνουν τις ασφαλιστικές εταιρείες να δραστηριοποιούνται σε όλα τα κράτη μέλη.

Οι οδηγίες για τις ασφάλισεις πλήν-ζωής βασίζονται επίσης στην αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων σύμφωνα με την οποία οι ασφαλιστικές εταιρείες και οι καταναλωτές μπορούν να συμφωνήσουν σε μια ποικιλία συμβατικών όρων και προϋποθέσεων, συμπεριλαμβανομένου του γεωγραφικού πεδίου των δεδομένων ασφαλιστηρίων συμβολαίων. Οι οδηγίες δεν προβλέπουν πανευρωπαϊκή ασφαλιστική κάλυψη, ούτε υποχρεώνουν τις ασφαλιστικές εταιρείες να συμβάλλονται. Επί του παρόντος, μόνο η υποχρεωτική ασφάλιση αστικής ευθύνης αυτοκινήτων στο πλαίσιο της οδηγίας² για την ασφάλιση αυτοκινήτων καλύπτει, με βάση ένα και μόνο ασφάλιστρο, το σύνολο του εδάφους της ΕΕ (για να εξασφαλιστεί η αποζημίωση των θυμάτων ατυχημάτων που προκαλούνται από οχήματα προερχόμενα από άλλα κράτη μέλη και την ταχεία διευθέτηση απαιτήσεων που συμβαίνουν εκτός του κράτους μέλους της κατοικίας του θύματος).

Σε περίπτωση που ο αντισυμβαλλόμενος μιας ιδιωτικής ασφάλισης νοσηλείας μετακινηθεί σε άλλο κράτος μέλος, το τρέχον του ασφαλιστήριο συμβόλαιο θα είναι έγκυρο μόνο εάν αυτός και η ασφαλιστική εταιρεία συμφώνησαν για την κάλυψη ασφαλιστικών κινδύνων στο εν λόγω κράτος μέλος και η ασφαλιστική εταιρεία δραστηριοποιείται εκεί σύμφωνα με το δικαίωμα εγκαταστάσεως και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Το συμβόλαιο θα πρέπει να είναι συμβατό με τους κανόνες που αποσκοπούν στην προστασία του γενικού συμφέροντος στον ασφαλιστικό τομέα του εν λόγω κράτους μέλους.

Συμπέρασμα

Η Επιτροπή αναγνωρίζει την επιθυμία να συνεχίσουν οι πολίτες ει ασφαλιστήρια συμβόλαια όταν μετεγκατασταθούν σε άλλα κράτη μέλη. Εν όψει των ανωτέρω, και λαμβάνοντας υπόψη τη σημερινή κατάσταση της εναρμόνισης της ασφαλιστικής νομοθεσίας της ΕΕ, αυτή η αναφορά θα μπορούσε να παράσχει χρήσιμα στοιχεία για την περαιτέρω βελτίωση του ασφαλιστικού δικαίου της ΕΕ.

¹ EE L 228, 16.8.1973, σ. 3–19· EE L 172, 4.7.1988, σ. 1–2. EE L 228, 11.8.1992, σ. 1-23.

² EE L 263, 7.10.2009, σ. 11–31.